

DZIRKSTELE

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS KRUSTPILS RAJONA KOMITEJAS
UN RAJONA DARBAĻAUZU DEPUTATU PADOMES LAIKRAKSTS

Nr. 63 (1595)

11. gads

Piektdien, 1960. gada 27. maijā

Maksā 15 kap.

Par kukurūzu jārūpējas visiem

Arī mūsu rajona lauksaimniecības darbinieki, ņemoties sociālistiskās saistības, apņēmušies septiņgades uzdevumu loppkopības produktu ražošanā izpildīt pirms termiņa: piena ražošanā septiņgades rādītājus sasniegt 1963., bet gaļas — jau 1962. gadā.

Lai sekmīgi atrisinātu šo svarīgo uzdevumu, nepieciešams nostiprināt lopbarības bāzi un jo sevišķi palielināt sulīgās un koncentrētās barības ražošanu. Tuvākajos gados sulīgās barības ražošanu rajonā nepieciešams palielināt ne mazāk kā trīs reizes, koncentrētās un rupjās barības ražošanu — divas reizes.

Jau šogad vidēji katrai govijai jāgatavo 12 tonnas sulīgās barības, tātad 10 tonnas lētas skābarības.

Galvenā skābarības kultūra pie mums ir kukurūza. Pareizi kopjot šo vērtīgo kultūru, var iegūt 600 un vairāk centneru zaļās masas ar vāļtēm. Mūsu rajonā ir vairākas saimniecības, kuras 1959. gadā ieguva augstas kukurūzas ražas — «Sarkanais karogs» ieguva 400 cnt, «Brīvais zemnieks» 403 cnt, «Uz priekšu» 452, «Nākotne» 596 cnt no ha.

Šogad kukurūzas sējumu platības rajonā palielinātas vairāk kā divas reizes, tādēļ tagad liela uzmanība jāvelta, lai visa izraudzītā platība būtu apsēta, ievērojot visus agrotehniskos noteikumus. Tas ir, jāsēj kukurūza ne tikai labākās zemēs, bet jādod arī pietiekami mēslojuma un jāsēj kvadrātlīdzās. Jāsaka, jau kukurūzas sējas pirmajās dienās dažās saimniecībās, kā «Rīts», «Druva», Čapajeva

un citās vairāki hektāri katrā apsēti rindsejā. Šāda nostāja ir nosodāma, jo visu kukurūzu jāiesēj tikai kvadrātlīdzās. Tas dos iespēju to kopt

mehanizēti divos virzienos, kas ne tikai nodrošinās iegūt augstas ražas, bet arī samazinās darba patēriņu.

Apsveicama ir kopsaimniecības «Nākotne» nostāja, kur jau 20. maijā bija apsēti 25 ha kukurūzas kvadrātlīdzās, kuru apkopt ņēmušies mehanizatori Vucens un Ļovāns. Kukurūzu un citas rušināmās kultūras kops arī Ļeņina kopsaimniecībā traktorists Apsītis, Vietalvas padomju saimniecībā traktorists Purgailis un citi. Audzējot kukurūzu, jādoma ne tikai par to, lai iegūtu vairāk zaļās masas, bet arī par to, lai izaudzētā kukurūza saturētu vairāk sausnes. Mūsu republikas Lauksaimniecības akadēmijas izmēģinājumu saimniecībās izdarītie mēģinājumi liecina, ka kvadrātlīdzās audzētā kukurūza satur vairāk sausnes kā rindsejā sētā kukurūza.

Dažas kopsaimniecības nepiedodami kavējas ar kukurūzas sēju. Tā līdz 20. maijam kopsaimniecībās «Uz priekšu», Raiņa, «Padomju Latvija», «Zelta vārpa», «Uzvaras rīts», «Odziena» un citās nebija iesēts neviens hektārs kukurūzas. Ar sēju nedrīkst vilcināties. Aktivāk kukurūzas sēšanā jāpiedalās arī šefiem, skolniekiem, ikvienam kolhozniekam, mehanizatoram.

Tikai savlaicīgi, labi mēslotā zemē, kvadrātlīdzās iesētā kukurūza dos augstas ražas, tad arī būs vairāk skābarības, būs vairāk piena un gaļas.

D. Surovcevs,

rajona darbaļaužu deputātu
padomes izpildu komitejas
priekšsēdētājs

Tā tapa 20. gadadienas parks

Tas bija pagājušajā gadā, kad mūsu skolas Jurijs Smirnova vārdā nosauktās pionieru vienības darba plānā ierakstījām punktu par parka ierīkošanu pie skolas. Skolas vadība un pionieru aktīvs izstrādāja apkārtnes izdaiļošanas plānu un iedalīja sektorus. Sākumā mēs gan šaubījāmies, vai tik lielu darbu paši vien spēsim veikt.

Apkārt mūsu skolai bija nekošs mežs un krūmi. Zēni vispirms izcirta krūmus. Lai gan cirvis

dažam labam kļuva neass, toties krūmu palika arvien mazāk. Tad priedēm apcirtām sausos zarus, sadedzinājām tos un iztīrījām kritušos un sausos kokus. Lai izrautu celmus, kas te vēl bija saglabājušies no seniem laikiem, nācās ņemt talķi pat skolas traktorā. Sākām ierīkot celiņus, stādīt un izveidot dzīvžogus. Praktisko darbu skolotāja Dubrovskā vadībā zēni ierīkoja vairākus

solīkus, kur ēnā atpūsties. Pagājušajā rudenī gar celiņu malām dzīvžogus iestādījām vairāk nekā 2000 košuma krūmu. Izveidojām gar skolas stadiona un dārzu malām eglīšu dzīvžogus.

Šogad darbu vēl turpinām. Rudenī skolā tika izsludināts puķu sēklu vākšanas konkurss, kura rezultātā savācām vairāk nekā 230 šķirņu puķu sēklas. Siltumnīcā izaudzējam lielāko vairumu puķu stādu, ko šīs dienās izstādīsim dobēs. Kā pagājušajā gadā, tā arī šogad daudz esam darījuši, lai mūsu

parkā no agra pavasara līdz vēlam rudenim ziedētu puķes.

Sajā pavasarī, gatavojoties mūsu republikas lielajai jubilejai, skolas parku nosaucām Latvijas PSR XX gadadienas vārdā. Cik daudz puķu mēs lielākam parka izveidošanā, to zinās pastāstīt ikkatrs skolēns un pionieris. Ar katru gadu savu parku paplašināsim un izveidosim to arvien krāšņāku un bagātāku.

E. Krastiņa,

Sēnu septiņgadīgās
skolas dārkopības brigādes
brigadiere

Tehniskais progress tiltu celtniecībā

Krustpils tiltu būves vilciens veic vairāku tiltu celtniecību. Šeit, tāpat kā visos saimnieciskajos uzņēmumos arvien plašāk ievieš dzīve kompleksu mehanizāciju un jaunās progresīvās tiltu celtniecības metodes. Agrāk sevišķi smaga, darbietilpīga bija betona ražošana un daudzie zemes darbi.

Tagad šeit ieviesta pilnīga mehanizācija. Sākot ar rakšanu un beidzot ar transportu, visus zemes pārvietošanas darbus veic mašīnas. Tas pats notiek betona ražošanā. Pēdējā gada laikā uz kompleksās mehanizācijas rēķina izstrāde uz vienu strādnieku pieaugusi par 9%.

Krustpils tilta celtniecībai abiem galējiem tilta posmiem paredzēts izlietot saspriegtā dzelzsbetona blokus. To ražošanu Krustpils tiltu vilciena darbinieki tikai tagad sāks apgūt.

Saspriegšanai izvēlēts sten-

da tehnoloģiskais variants. Fašreiz rit stenda izgatavošanas darbi, kurus paredz beigt jūlijā. Celtniekiem jauno metodi palīdzēs apgūt Smolenskas un Kijevas tiltu būvētāji, pie kuriem iegūt pieredzi izbrauks vesela krustpīliešu brigāde.

Šogad pirmo reizi tiltu vilciens pāries uz pāļu dzišanu ar vibratoru palīdzību. Šis progresīvais paņēmieni trīsreiz paātrina darbu, salīdzinot ar līdz šim pielietoto tvaika vai dīzeļa āmuru.

Trešais lielākais jauninājums, ko šogad ievieš tiltu būvētāji, ir tilta posmu metināšana agrāk pielietotās kniedēšanas vietā. Sevišķi reti to līdz šim izmantoja dzelzceļa tiltu celtniecībā. Tāpēc tiltu vilciena inženiertehniskajiem darbiniekiem kopā ar metinātājiem jāpaveic liels darbs, lai nodrošinātu pareizu tehnoloģijas noteikumu izpildi.

L. Ābele

Pabeigta kukurūzas sēja

Aizvakar kopsaimniecībā «Nākotne» pabeidza sēt kukurūzu. Plānā paredzēto 25 hektāru vietā apsēti 27 hektāri. Lai «lauku karalieni» varētu pasargāt no nezālēm, to visā platībā iesēja kvadrāt-

līdzās. Tagad vārds mehanizatoriem, no kuru darba būs atkarīga raža.

Kukurūzas sēju pabeiguši arī kolhoza «Sarkanais karogs» laudis.

A. Līcis

PSRS tautas saimniecības sasniegumu izstādē

IZTURIGI UN LĒTI

Septiņgades laikā lauku celtniecībā tiks ieguldīti pieci simti miljardu rubļu. Lai realizētu lielo celtniecības programmu, nepieciešams kolosāls dažādu būvmateriālu daudzums.

Paviljonā «Lauku apdzīvoto vietu pārbūve» — vienā no izstādes pilsētu celtniecības nodaļumiem — daudzie eksponāti dod lasītājiem atbildi uz jautājumu, kā lētāk un vienkāršāk uzbūvēt dzīvojamo māju, noliktavu vai loppkopības ēku.

Pēdējā laikā laukos būvniecībā aizvien plašāk sāk lietot industriālās metodes. Vislētākā un izturīgākā ir māja ar dzelzsbetona karkasu. Stendos parādītas dažāda tipa nedaudzu stāvu mājas, kas uzbūvētas, izmantojot saliekamo karkasu. Tā detaļas izgatavojot starpkolhozu rūpnīcās, viens kvadrātmētrs dzīvojamās platības izmaksā 600—800 rubļu. Šādam karkasam ir visi svarīgākie elementi — sākot no pamata balstiem un beidzot ar spārēm. Šos elementus var izmantot arī cūkkūts, noliktavas un citu saimniecības ēku būvniecībā.

TRAKTORS AUTOMĀTISKI MAINA ĀTRUMU

Vissavienības lauksaimniecības mehanizācijas zinātniskās pētniecības institūta līdzstrādnieki konstruējuši visai neparastu kāpurķēžu traktoru: tam nav ātrumkārbas. To aizstāj tā saucamais automātiskais bezpakāpju pārvads.

Jaunā sistēma automātiski ieslēdz nepieciešamo — optimālo ātrumu atkarībā no traktora vilkmes noslogojuma. Turklāt tiek mainīta ražošanas laikā tas maina traktora gaitas ātrumu pat tad, kad veicamo tai pašā zemes gabalā augsne ir tikai nedaudz cietāka.

Bez tam stipri palielinās traktora darba ražīgums, jo visām komjuvīelās patērētā un ir ievērojami atvieglināta mašīnā.

Jaunā traktora pirmie paraugi sekmīgi iztur pārticības pirmorga-

EKSKAVATORI LAUKSAIM

Pirmo zemes-rokamo mašīnu partiju lauksaimniecībā izlaidusi Ļeņingradas ekskavatoru rūpnīca. Tās uzmo. A. Stora šasijas, Ekskavators sver trīs tonnas. Tas pārvietojas lometru ātrumu stundā. Kausa tilpums — 0,15 kubikmetri.

Jaunā mašīna apgādāta ar nomaināmu uzkarināmo rīku komplektu. Ar to palīdzību var rakt skābarības tranšejas, iekraut mēslojumu, graudus un dažādus materiālus. Mašīnu var izmantot arī kā celtni.

NEPĀRTRAUKTAS DARBĪBAS KALTE

Jaunajai nepārtrauktas darbības kaltei «Belorusj-12» ir liela caurlaides spēja — 12 tonnas graudu stundā. Tā ir 3—4 reizes ražīgāka nekā līdzšinējās mašīnas.

Jaunā mašīna ir vienkārši izgatavojama, lēta un ērta ekspluatācijā. Graudus kalte ne vien izžāvē, bet vienlaikus arī attīra no svešiem piemaisījumiem un tie vairs nav jāvēdī. Viss process ilgst 8 minūtes. Jaunā kalte izturējusi valsts pārbaudi un ieteikta ražošanā.

Partijas drive

Galvenais — darbs ar cilvēkiem

SLAVENO, nopelniem bagāto Sraona kopsaimniecību sarakstā Oškalna kolhoza pagaidām rav. Ne viņiem tā plašuma, kas kaimiņu «Dubnai», ne tādu slaveņu pirmrindnieku. Un tomēr šopavasār kolhozs gan sējā, gan piena izslaukumu ziņā iet rajona kopsaimniecību priekšgalā. Gribējās uzziņāt, vai kolhozā ir komunisti un kāds viņu ieguldījums šajos sasniegumos. Tā mēs devāmies ceļā.

...Rīts kolhoza kantorī sākas ar elektrīku brigādes rosišanos, kuri mitinās ēkas kreisajā spārnā. Atlicis vairs pavisam nedaudz darba, — tad kolhozu varēs pieslēgt energetiklam. Jāpastedz.

Tad kantorī cits pakal citam sarodas kolhoznieki, kuriem kāda neatliekama runāšana ar priekšsēdētāju. Visiem zināms, ka Lejnieku vislabāk meklēt starp astoņiem un deviņiem. Tad priekšsēdētāja motocikls, jau apbraucis visus laukus, kur strādā traktori, uz pāris stundām pietāp pie kantora.

...Un te jau arī viņš nāk «mūsu Lejnieks», kā viņu sauc kolhoza ļaudis. Sirms, kalsns vīrs laipnām, zilām acīm paveras svešiniekā.

— Kā iet kolhozā?

Labi. Vakar nolija auglīgs, ražens lietus...

ĀK zvanīt telefons, nāk un siet ļaudis. Turpināt sarunu nav iespējams, toties ir ko klausīties.

Visi trīs brigādieři sastājušies ap piena izslaukumu lapu. Uzskaitvede Lucija Jaunzeme tur tikko ierakstījusi katras slaucējas un brigādes šorīt pienotavā nodoto piena daudzumu.

— Redz, kā mums visu laiku kāpj izslaukums, — rāda otrās brigādes brigādieři Gromuha. — Slaucējas saka: mēs nebūsim mēs, ja neizcīnīsim pirmo vietu.

— Nē, — priecīgs skata sarakstu baltā frenci ģērbies vīrs, — Jegorovs, trešās brigādes brigādieři. — Man bija grūti tevi panākt, bet tagad, kad tiku priekšā, attīstīju, tā sakot, piekto ātrumu, grūti tev būs noķert.

Priekšsēdētājs tikmēr runā klausulē MMS galvenajam mehāniķim Subam. — Labi iet traktori, neviena tehniska traucējuma nav bijis.

Bet beidzis runāt pa tālruni, pietrūšas Jegorovam: — Kāpēc tev dienas vakar nesēja jau veselu izveidošana lietus?

trim 19. gada, īnīgi atmet ar ro-J. Krjangem. K. varēja paredzēt, gados sadraudzējie apsēs. Savus Sai draudzībai bija rakstnieka personības vismaz ar vīcns, šķiet, ar intere Negribējās i ievietoto septiņi nēpieve-par šo draudz-as, A. Puš-ērsies — svētdien tas traktori-āpāp vajadzēja pie tevis strā-ai, otrā brigādē strādāja...

Uzklausījis brigādieři atbildi, priekšsēdētājs isi nosaka: — Skaties! Un tas ir viss, bet kantora meitenes pēc tam runā: — Šodien gan priekšsēdētājs sabāra Jegorovu...

TIESĀM, paaugstināt balsi un sist dūri pret galdu — un komunistu Lejnieka dabā.

Labāk, ja cilvēks pats saprot aizrādījumu.

No viņa iedzīvīgu, cieņas pilnu pieeju cilvēkiem māsās jaunākie partijas pirmorganizācijas biedri.

Uzskaitē kolhozā viņu ir 14. Un katru pazīst viss kolhozs. Kāpēc?

PIRMA cilvēka mēraukla sabiedrībā ir viņa darbs. Kolhoza komunisti ir priekšgalā visos svarīgākajos, atbildīgākajos darbos. Traktoru labā gaita, piemēram, ir kolhoza mehānika komunistu Benjamiņa Stara darbs. Pirmorganizācijas sekretārs Alfreds Rušnieks strādā uz «Belorusj». Astonpadsmit — divdesmit hektāru dienā apsej viņa vadītais traktors. Rītos no sešiem un vakaros, kamēr var saredzēt — tāds viņa grafiks. Nav viegli šajā laikā nepalaist vaļīgi pirmorganizācijas grozus... Un tomēr kolhozā jūt organizāciju.

Bija gadījums — otrā brigādē traktoristi uz DT-54 par seklu sastrādāja lauku. Varētu viņus par to sodīt un viss. Tādā atbildīgā laikā sabojātu traktoristiem garastāvokli, radītu īgnumu, nostātu darba prieku. Partijas pirmorganizācija rolēma sasaukt tieši uz izbrāķētā lauka valdes sēdi, parunāt tur ar vaļīgajiem. Grūti bija traktoristiem uz lauka skatīties acīs valdes loceklim laukkopim Jāzepam Buceņiekam. Nekā neiebildīsi pret partijas pirmorganizācijas sekretāra lietiskajām piezīmēm. Ar ko atbildēt priekšsēdētājam?

Labi saprata savu vainu pret kolhozu toreiz traktoristi. Neviens paviršības pēc tam nav bijis.

IR KOMUNISTIEM savi nopelni arī lopkopībā. Nerunājot nemaz par to, ka visi trīs komplekso brigāžu brigādieři un zootehniķe Trakša ir komunisti un rūpējas par fermām katru dienu, kolhoza valdei palīdz arī visa organizācija.

Uz pavasara pusi atklājās, ka otrā brigādē trūks lopbarības. Kolhoza priekšsēdētājs administrēt nedrīkst, — katra kompleksā brigādē atsevišķi gādāja ziemei lopbarību. Šeit izlīdzēja pirmorganizācijas saimnieciskās kontroles komisijs. Tās locekļi komunisti Grigorjevs, Jegorovs un Sevastjanovs apbrauca visas brigādes, pārbaudīja lopbarības krājumus. Pēc tam

pirmorganizācijas biedri izskaidroja pārējo divu brigāžu kolhozniekiem, ka visu vainu nevar uzvēlt tikai ievēlētajam brigādieřim, ka kolhoza lopi jāslāgāj un lopbarību no kaimiņu brigādēm dabūja.

Vai vēl viens piemērs. Pirmajā brigādē vienā fermā lopi liesēja dienu no dienas. Slaucēji uzstādīja nedzirdētas prasības: tikai tad, ja viņiem kolhozs par katru litru maksāšot 25 kap. naudā, viņi uzņemties stāvokli uzlabot. Ja nē — lai atlaižot.

Partijas pirmorganizācija noskaidroja, ka visi pieci slaucēji — rādnieki, ka viņi izvazā lopbarību un ar pierunāšanu te nekā neizdarīs. Vajadzēja steidzīgi atrast citas slaucējas. Bet kas ies kopt tādus nikuļus? Komunisti griezās pie kolhozniekiem ar lūgumu palīdzēt. Un atradās palīgi. Uz laiku fermā aizgāja strādāt pat kolhoza pastniece Anna Rušniece. Cetrus slaucējus nekavējoties atbrīvoja.

Tagad fermā ir pastāvīgas, apzinīgas slaucējas, un apkoptās brūnaļas dod tik pat daudz piena kā citās fermās.

Tie ir tikai nedaudzi piemēri no pirmorganizācijas dzīves.

GALVENAIS tās nopelni ir visciešākie sakari ar pārējiem kolhozniekiem.

Tie izpaužas ne tikai darbā. Partijas biedri piedalās arī mākslinieciskajā pašdarbībā, sportā, no tiem komplektēta kārtības sargu vienība.

Pats pirmorganizācijas sekretārs caur kuplām skropstām pamirdzina tumšzilas acis: «Varētu vairāk vēl piespieties un pastrādāt, bet šovakar deviņos ģenerālmēģinājums — sestdienas vakarā pirmizrāde četrceļienu lugai «Skabargas».

Svētdien viņu laukumā notiks starpkolhozu draudzības sacikstes volejbolā.

Nu kur ir tie, kas saka, ka kolhozā garlaicīga dzīve? Aizbrauciet uz Oškalnu un pārliecinieties paši: te viņa ir, ciņa par labāku rītdienu, te viņa ir, mūsdienu romantika. Te viņi strādā, lauku komunisti, klūdās, māsās no klūdām un strādā ar katru dienu labāk.

L. Glazkova

Tehniku remontē jaunajā darbnīcā

Vēl pavisam nesen kopsaimniecības «Rīts» mehānizatoriem tehnikas remonts sagādāja lielas grūtības, jo visus darbus vajadzēja veikt zem atklātas debess. Sals ziemā vai pavasara lietus traucēja remonta gaitu un to nebija iespējams veikt teicamā kvalitātē.

Šogad arteļa mehānizatori ekspluatācijā saņēma jaunu remontdarbnīcu. Tās telpās var veikt visu lauksaimniecības mašīnu un dzinēju teko-

šos remontus. Turpmāk remontdarbnīcā uzstādīs virpu un elektrometināšanas agregātu, iekārtos arī citus darbagaldus.

Tehnikas remonts tagad sokas daudz labāk un ātrāk, tāpēc darbi kolhoza tīrumos veicas daudz sekmīgāk. Pašreiz mehānizatori remontē kombainu, bet tuvākajās dienās uzsāks lopbarības sagādes inventāra remontu.

A. Avots

Ražot ne tikai vairāk, bet arī lētāku produkciju

Vairums rajona kolhozu pagājušajā gadā ne tikai kāpināja lauksaimniecības produktu ražošanu, bet tos ražoja arī lētāk, ievērojami samazināja pašizmaksu. Kolhozā «Nākotne» viena centnera piena pašizmaksa pazemināta par 9%, kolhozā «Rīts» — cūk-

gaļas pašizmaksa pazemināta par 18%.

Tomēr, salīdzinot ražotās produkcijas pašizmaksu dažādos kolhozos, redzams, ka starpība ir ļoti liela. To raksturo sekojoša tabula: (viena centnera pašizmaksa rubļos):

Kolhozi	Piena pašizmaksa	Lielopu gaļas pašizmaksa	Cūkgaļas pašizmaksa	Graudu pašizmaksa
Leņina	69,9	819	967	66,5
Nākotne	77,9	424	679	46,5
Sarkanais karogs	83,0	720	650	69,0
Dubna	83,1	521	720	80,7
bet turpreti kolhozos:				
Padomju Armija	202,4	1102	1463	130
Rīts	156,5	684	901	133
Ciņa	156,5	1122	2047	151

Analizējot tuvāk minētās tabulas rādītājus, redzams, ka kolhozā «Padomju Armija» viena centnera piena pašizmaksa ir gandrīz trīs reizes augstāka nekā Leņina kolhozā. Cūkgaļas pašizmaksa kolhozā «Ciņa» ir trīs reizes augstāka nekā kolhozā «Dubna». Tātad varam secināt, ka mūsu rajona kolhozos ir lielas iespējas un rezerves lopkopības produkcijas pašizmaksas pazemināšanā.

Tajos kolhozos, kur ražo vairāk piena, gaļas un citu lauksaimniecības produktu, augstāki vidējie piena izslaukumi no govīm, ražoto produktu pašizmaksa ir zemāka nekā kolhozos ar zemu ražošanas līmeni.

Kolhozā «Nākotne» pagājušajā gadā uz 100 ha lauksaimnieciski izmantotajās zemes saražots 454 cmt piena ar vidējo izslaukumu 3396 kg no govīm. Viena centnera piena pašizmaksa te ir 77,9 rubļi. Turpreti kolhozā «Padomju Armija» uz 100 ha lauksaimnieciski izmantotajās zemes iegūts tikai 151 centners piena ar izslaukumu 2065 kg no govīm, pie tam ar augstu pašizmaksu — 202,4 rubļi centnerā.

Pēc aptuveniem aprēķiniem, kāpinot piena izslaukumu no vienas govīm par 15%, tā pašizmaksa pazeminās apmēram par 13—14%. Tas ir pilnīgi saprotams, jo govju uzturēšanai, kā ar lielāku, tā ar zemāku piena izslaukumu nepieciešams zināms daudzums lopbarības un arī darba patēriņš. Kolhozā «Nākotne», salīdzinot ar citiem arteļiem, ir zemāka viena centnera piena pašizmaksa tāpēc, ka šeit pietiekami saražo rupjo un sulīgo lopbarību, lopus gana labās ganībās, sulīgās lopbarības ražošanai ar panākumiem audzē kukurūzu. Pirkta lopbarība te sastāda tikai 14% no visām izmaksām, kas saistītas ar lopbarības patēriņu. Piemēram, kolhozā «Ciņa», kur ir samērā augsta piena pašizmaksa, pirktais lopbarības izmaksa ir 22%.

Arī gaļas pašizmaksa pazeminās, palielinot ražošanas apjomu. Kolhozs «Ciņa» pagājušajā gadā uz 100 ha lauksaimnieciski izmantotajās zemes saražoja 31,7

centneri gaļas ar 1122 rubļi — centnera pašizmaksu, bet kolhozs «Dubna» — kur iegūti 42 cmt gaļas uz 100 ha lauksaimnieciski izmantotajās zemes, pašizmaksa uz pusi zemāka nekā kolhozā «Ciņa». Tātad ražot vairāk — vispirms nozīmē jau ražot lētāk.

Ievērojami samazinās cūkgaļas pašizmaksa, ņemot no nobarošanas cūkas ar lielāku dzīvsvāru. Kolhozā «Sarkanais karogs» pagājušajā gadā, ņemot no nobarošanas cūkas ar vidējo dzīvsvāru 99 kg, ieguva cūkgaļu ar 650 rubļu viena centnera pašizmaksu, bet turpreti kolhozā «Jānupe» katrs valstij nodotais bekons svēra 68 kg. Tāpēc viena centnera cūkgaļas ražošanas pašizmaksa tur pārsniedz 1000 rubļu. Dārgi!

Izšķirēja nozīme lopkopības produktu pašizmaksas pazemināšanā ir lētas lopbarības ražošanai, lopu nobarošanai izmantojot ganību zāli, kukuļrūzas zaļo masu, ražojot uz vietas lētu spēkbarību. Pagājušajā gadā pašu ražoto graudu pašizmaksa rajona kolhozos bija samērā augsta. Tas izskaidrojams vispirms ar zemām graudaugu ražām. Piemēram, Kaļiņina kolhozā, kur ieguva 4,4 centneri graudu no viena hektāra, centnera graudu pašizmaksa bija 128 rubļi, arteļi «Liesma» — 5,2 centneri no ha, ar vidējo pašizmaksu 169 rubļi centnerā. Turpreti kolhozā «Sarkanais karogs», kur no katra sējumu hektāra ieguva 19,8 cmt graudu, to pašizmaksa bija tikai 69 rubļi centnerā. Tātad kolhozu valdēm ļoti nopietni jādomā, kā pazemināt pašu ražoto graudu pašizmaksu, un tas ir iespējams, krasi palielinot vidējo ražu, ceļot augsnas auglību un pareizi izmantojot kolhozu tehniku.

Ļoti lielas iespējas produktu pašizmaksas pazemināšanā, it sevišķi darba patēriņa samazināšanā, paver pirmrindnieku pieredzes ieviešana — cūku nobarošana lielās grupās pēc A. Bārtuļa metodes, lopu turēšana bez piesiešanas un darba ietilpīgo procesu mehānizācija fermās.

K. Neicgalis,
rajona valsts statistikas inspektors

"Atašienes" PIRMAIS pavasaris

Katrs sākums ir grūts

Tā ir veca patiesība un Atašienes padomju saimniecība šinī ziņā nav nekāds izņēmums. Tāpēc notika tā, ka saimniecības direktora Nikolaja Kotova kabinetā iegāja atkomandētā speciālista sieva un asarām acis lūdza: — Direktor, dodiet mums pienācīgu dzīvokli... — Taisnīga prasība, bet kā palīdzēs, ja pats ar savu prāvo ģimeni knapi esi varējis atrast mitekli, ko grēks saukt par dzīvokli. Nav. Nav dzīvokļa agronomam, bet drīz atbrauks galvenā zootehniķe, veterinārais ārsts...

Ir grūti. Vienīgā cerība — celtnieku brigāde, kas jau izrakusi pamatus divstāvu dzīvojamajai ēkai. Tātad dzīvokļi būs, bet pagaidām jāsaspiežas.

Slaucēja Pauline Baklāne

— Mēs taču zinājām, uz kuriem braucām. Gatava nekur nekā nav, viss jāveido pašiem, — saka direktors.

Jā, kopš padomju saimniecības nodibināšanas dienas pagājuši tikai divi mēneši. Daudz steidzami kārtojamo lietu, bet no tām pašā priekšplānā — tehnika, bez kuras nav iedomājams pirmais pavasaris. Un kad nu sākam runāt par tehniku, tad b. Kotovs steidz tomēr ieibst: — Galvenais jau ir cilvēki un tie mums ir lieliski. Ar tiem var visas grūtības saberzt pulverī.

Kā noskaidrojās vēlāk, šis cīldinājums vispirms attiecināms uz saimniecības mehānizatoriem.

— Nepaņemsi ar pliku roku, —

tādus vārdus par traktoristiem teica padomju saimniecības «tehnikas dievs» Evalds Zalāns. Inženiera — mehāniķa raksturojumu nevar saukt par bramanību. Traktoru DT-54 komandierus Jāni Aigaru, Pēteri Broku, Boļeslavu Krištobānu, Staņislavu Veikšānu var saukt par mehānizatoru gvardi. Kā gan necildināt, piemēram, Boļeslavu Krištobānu, ja viņš ar savu

DT-54 nostrādājis divus gadus bez kapitālā remonta. Arī pārējo mašīnas iet kā pulksteņi.

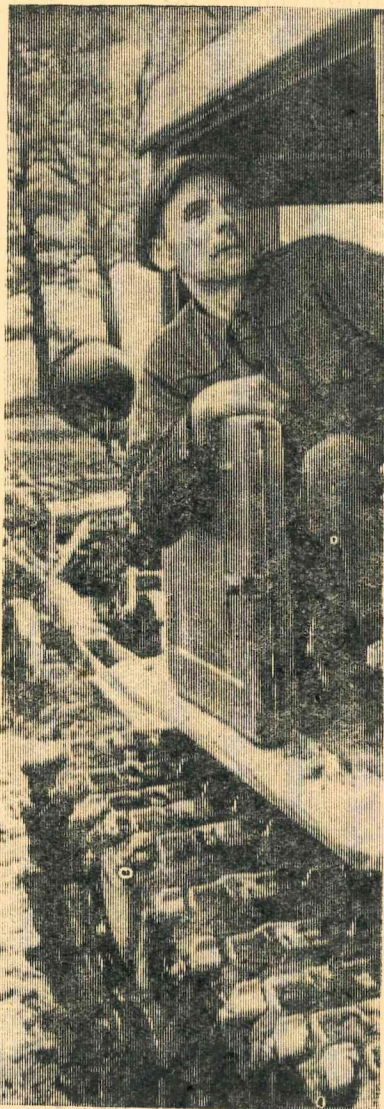
— Pašu traktori strādā dienu un nakti, bet, lūk, iedālija no ministrijas vienu DT-54, «Belorusu» un HTZ-7. Ābi pēdējie knapi kust, bet kāpurķēžnieks uzreiz jāliek uz stēķiem. Tādā laikā, kad traktoru vajag kā ēst, tās ir tīrās zobu sāpes, — stāsta E. Zalāns. Viņa vārdus ar galvas nājienu apstiprina arī Alberts Ozoliņš, kuram «palaimējies» nīkīgais «Belorus».

Lielākais mehānizatoru ienaidnieks ir lietus. Zemi kurūzai varēja sākt sastrādāt tikai nedēļas sākumā. Arī graudaugu sēja ieilgusi un tagad nezini, pie kura darba ķerties. Labi, ka talkā atbraukuši Pļaviņu padomju saimniecības un Krustpils MMS traktori. Tagad tirumos ruc septiņi kāpurķēžnieki un četri rīteņtraktori. Sējas tempi līdz ar to sākuši augt.

Sliktāk ir, ja kaut kas salūzt. Mehāniskās darbnīcas saimniecībā pagaidām vēl nav. Bet drīz sāks tās iekārtošanu. Inženierim — mehāniķim viss jau izdomāts. «Karoliņos» ir gara kapitāla ēka. Pagājuši tikai minūte, un darbnīcas skice jau gatava. Pati iekārtošana tik viegli neveiksies, jo, izņemot galveno ēku, šķūni piekabes inventāram un rezerves daļu noliktavu, vēl nekādas iekārtas nav. Patreiz remontē 3 kilometrus garu ceļu uz «Karoliņiem», jo citādi tur dubļi līdz ausīm. Tik jābaidās, ka šis ceļš «neaprij» lielāko daļu no atvēlētajiem simts tūkstošiem.

— Rekordu vēl nav, bet būs!

Tāda bija slaucējas Paulīnes Baklānes atbilde jautāju-

Traktorists Jānis Aigars

mam par izslaukumiem. Tiešām, ja salīdzina ar vienu otru citu saimniecību, caurmēra izslaukums no govs dienā pašlaik nav liels. Paulīnei tas ir ap deviņi kilogrami. Tāpēc komjauniete sākumā nekādi negribēja, ka ņemu rokās fotoaparātu. Viņa taču neesot labāka, bet parasti fotografējot tikai pirmrindnieces. Vārds vietā, tomēr taisnības labad jāsaka: viena no labākajām.

Galvenais ir tas, ka pašas slaucējas jau tagad sadalījušas ganības gabalos.

— Ja labas ganības, tad prieks strādāt un arī izslaukumi nekur nevar palikt, — atvadoties teica Pauline Baklāne.

* * *

Tāds, lūk, ir Atašienes padomju saimniecības pirmais pavasaris. Nekādu sevišķu uzvaru vēl nav, bet ik uz soļa var just, ka saimniecības laudis tās nopietni sākuši kaldināt.

I. Bites teksts un foto

Traktorists Alberts Ozoliņš

„Mācīties, mācīties un vēlreiz mācīties“,
teica V. I. Lēņins

Kad izskan pēdējais zvans

Pagājušo piektdien Līvānu strādnieku vidusskolas absolventi pulcējās uz pēdējo zvānu. Tas bija skaists, svinīgs brīdis.

— Vienreiz skolas dzīvē zvans aicina uz pirmo un vienreiz uz pēdējo stundu. Bet nedrīkst domāt, ka pēc pēdējā zvana iestāsies klusums. Tam jāievieš jauns darba cēliens, jāaicina pārvarēt jaunas grūtības, — tā, uzrunājot absolventus, teica skolas direktors.

Uz pēdējo zvānu skolā bija ieradusies arī viesi, pārstāvji no audzēkņu darba vietām.

— Dzīvot nozīmē mācī-

ties, — ar šiem vārdiem skolēnus uzrunāja Līvānu BUB šoferis, Rīgas Politehniskā institūta neklāties students b. Auzāns. Tālāk viņš teica:

— Pirms pieciem gadiem es tāpat kā jūs klausījot zvānu uz pēdējo stundu. Tagad ir patīkami būt jūsu vidū, patīkams skolotājiem un aicināt visus strādāt un mācīties arī turpmāk.

Absolventus apsveica klašu audzinātāji un 10. klašu skolēni. Tad 9. klases audzēkne Slujeva iezvanīja pēdējo mācību stundu.

Labu veiksmi, draugi!

G. Zieda, skolotāja

Ko rāda skates rezultāti?

Beigusies vispārējā un kultūrali tehniskā izglītības līmeņa skate Līvānu rūpniecības uzņēmumos un iestādēs.

Kādi tad ir rezultāti?

Jāsaka, ka

Stāvoklis ir neapmierinošs

Līvānu stikla fabrikā strādā 178 jaunieši, kuriem nav pabeigta vidējā izglītība, 90 no tiem ir ar nepabeigtu septiņgadīgo, bet 59 cilvēki ar izglītību, kas mazāka par piecām klasēm. Gada sākumā fabrikas komjaunieši un jaunieši deva skaistus solījumus mācīties, lai tikai skola organizējot maiņas klases. Pagājuši tikai pāris mēneši, bet jauniešu attieksme pret mācībām apbrīnojamā kārtā izmainījusies.

Lai palīdzētu tiem, kas vēl las atsākt mācības, skola otrdienās, trešdienās un ceturtdienās no pulksten 13.00 līdz 15.00 fabrikas telpās organizēja konsultācijas. Tās var izmantot jaunieši, kas strādā pirmajā un otrajā maiņā: vieni pirms, otri pēc darba. Par roželošanu, konsultācijas regulāri apmeklē tikai trīs (!) jaunieši. Tie ir: Bogdanovs, Jockins un Uškenieks. Par to, ka maiņas klašu organizēšana atkal draud izgāzties, galva nesāp ne fabrikas partijas pirmorganizācijas sekretāram b. Batņam, kuram pašam ir sešu klašu izglītība, ne komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāram b. Muižniekam, kurš nezināmu iemeslu dēļ savu vārdu skates protokolā nemaz nav ierakstījis.

Ar mācībām nav labāk arī patērētāju biedrībā. Tur no 13 cilvēkiem konsultācijas daudz maz regulāri apmeklē divi. Skates laikā administrācija gan bija ļoti atsaucīga, bet pašlaik neviens vairs neļiekas ne zinis un acīm redzot domā, ka tās funkcijas jauniešu izglītības līmeņa paaugstināšanā jau izbeigušas. Visu pārējo iestāžu jaunie-

šiem konsultācijas notiek vidusskolā trešdienās no 18.00 līdz 20.00. Arī šeit apmeklētāju skaits ir gaužām niecīgs.

Pie malas vienaldzību!

Dažu uzņēmumu un iestāžu vadītāji skati vispār uzņem kā kaut ko lieku un nevajadzīgu. Piemēram, komunālo uzņēmumu kombināta direktors b. Jablonskis vēl līdz šai dienai nav organizējis skati, lai gan to uzdevusi pilsētas izpildu komiteja.

Rūpkombināta Līvānos iecirkņa partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Radionovs savukārt nevar ietaisīties saukt jauniešu sapulci, jo, lūk, neviens no tiem turpināt mācības nevēloties (!).

Jājautā, vai skates organizēšana ir tikai skolas un skolotāju lieta?

Pašā sākumā Līvānos ieradās komjaunatnes RK pārstāvis un piedalījās skatē stikla fabrikā. Diemžēl, tālāk neviens vairs nav interesējies par skates gaitu un rezultātiem. Tā ir nosodāma vienaldzība. Tiem, kas ar to sasirguši, jāatceras, ka strādājošo jauniešu izglītības līmeņa celšana nav kavēklis plāna izpildē, bet gan neatliekams pasākums, kas tāpat kā ražošanas ietilpst septiņgadē veicamo uzdevumu skaitā.

Tas jāsaprot visām komjaunatnes un partijas pirmorganizācijām, jāsaprot un visnotaļ jāatbalsta izglītības darbinieku iniciatīva.

A. Staris,

Līvānu strādnieku jaunatnes vidusskolas direktors

Dziesmu svētku ieskaņu koncerts izskanējis. Tagad nopietni gatavosimies rajona Dziesmu svētkiem 12. jūnijā. Rajona koru pēdējais kopmēģinājums notiks 29. m. Krustpili.

Pirmoreiz vēsturē

Ir jau pagājis neilgs laiks, opš pasaule uzzināja par Padomju valsts jauno cildeno tu, kam nav precedentu cilvēces vēsturē — iedzīvotāju iedzīvotāju no nodokļiem.

PSRS Augstākās Padomes V sesijas lēmumos no jauna izpaužas socialistiskās iekārta brīnišķīgais spēks. Socialistiskajā iekārtā rūpes par tautas labklājību, gādība par cilvēku ir augstākais likums.

Neviena buržuāziska valsts nespēj eksistēt bez nodokļiem. Tādās zemēs kā ASV, Anglija, Itālija, Francija un Rietumvācija nodokļi dod 85—99 procentus no visiem valsts budžeta ienākumiem. Trumena valdības laikā vien Amerikas Savienotajās Valstīs nodokļu bija savākt vairāk nekā visā valsts pastāvēšanas laikā. Ne jau velti kāds amerikāņu darbinieks izsaucies: «...Ar šīm izšķērdības un žēlastības dāvanu orgāniem mēs aplaupījām dzīvības un mirušos un arī bērnus, kas vēl nav nākuši pasaulē.»

Mūsdienu buržuāziskās valstis ir vēl neizvēlīgākas un mazāk izsmalcinātas iemeslu un metožu izvēlē, lai palielinātu nodokļus darbaļaudīm, nekā to priekšteces. Vēsturē ir zināmi gadījumi, kad ar nodokļiem apliek logus un durvis (Francija) vai ozola zārkus un bārdas (Krievija Pētera I laikā). Turpretim tagad monopolitiskā buržuāzija izmanto nodokļus ne tikai tādēļ, lai papildinātu valsts kasi un pārsūknētu naudu no darbaļaudīm kabatām monopolistu biezajā zutenī, bet arī, lai izdarītu spiedienu uz darbaļaudīm un vēl vairāk apcirtu viņu jau tā niecīgās politiskās tiesības. Piemēram, septiņos ASV dienvidu štatos ir speciāls vēlēšanu nodoklis, kas laupa vēlēšanu tiesības apmēram 10 miljoniem darbaļaudžu. Šis nodoklis ir viens no daudzajiem. Bet visi nodokļi kopsummā Amerikas Savienotajās Valstīs atņem darbaļaudžu

ģimenēm aptuveni vienu trešdaļu ienākumu.

Vērojot PSRS budžeta skaitļus, uzreiz redzama kāda ļoti svarīga īpatnība. Budžeta ienākumu ailē galvenais postenis ir socialistisko uzņēmumu un organizāciju uzkrājumi. 1960. gadā šie ieņēmumi sasniedza 703 miljardus rubļu jeb 90,9 procentus no visiem PSRS valsts budžeta ienākumiem. Nodokļi no iedzīvotājiem ir tikai niecīga budžeta ienākuma daļa. Turklāt arī šie līdzekļi tiek izmantoti tautas interesēs.

PSRS darbaļaudis saņem no valsts budžeta daudz lielāku summu, nekā iemaksā budžetā, jo gada gadā palielinās valsts izdevumi sociāliem un kultūras pasākumiem. Pagājušajā gadā šie izdevumi, rēķinot uz vienu cilvēku, pārsniedza vienu tūkstoši rubļu, bet septiņgades beigās tie pārsniegs pusotra tūkstoša rubļu. 1960. gadā no iedzīvotājiem iekasēs 59 miljardus rubļu, bet izmaksas un atvieglojumi iedzīvotājiem sasniegs 245 miljardus rubļu.

Pašreizējos apstākļos mūsu valstij nav sevišķas nepieciešamības ņemt nodokļus no iedzīvotājiem: ne no to šķiriskā viedokļa, kā tas bija agrāk, lai ierobežotu kapitālistisko elementu ienākumus, ne no PSRS valsts budžeta ienākumu nodrošināšanas viedokļa. Ienākumu palielināšanas iespējas rada socialistisko uzņēmumu un organizāciju uzkrājumu nemitīgs pieaugums. Līdz ar to palielinās uzkrājumu īpatsvars valsts budžeta ienākumos.

Pamatojoties uz to, biedrs N. Hruščovs PSKP XXI kongresā paziņoja, ka tuvākajos gados varēs pakāpeniski atteikties no nodokļu ieņēmšanas.

Nodokļu atcelšanai ir vēsturiska nozīme. To uzsāks jau šogad un pabeigs septiņgades beigās — 1965. gadā. No nodokļiem vispirms atbrīvos

mazāk atalgotos darbiniekus, bet pēc tam visus strādniekus un kalpotājus. Pēc nodokļu pilnīgas atcelšanas darbaļaudžu ienākumi 1966. gadā palielināsies aptuveni par 74 miljardiem rubļu gadā.

Kolhoznieku ienākumi, ko viņi saņem par savu darbu kolhozu sabiedriskajā saimniecībā, jau tagad netiek aplikti ar nodokļiem. Pagaidām vēl saglabājas nodoklis no piemājas zemes, kas ir kolhoznieku papildinājumu avots. Šis nodoklis ir viens no darba disciplīnas celšanas līdzekļiem kolhozos un līdzeklis, kā regulēt ienākumus no personiskās palīgsaimniecības. Ar laiku, kad kolhozu sabiedriskā saimniecība pieaugs vēl vairāk un palīgsaimniecības ekonomiskā nozīme samazināsies, vajadzība ņemt lauksaimniecības nodokli vispār atkritīs.

Svarīga jaunā Padomju valsts pasākuma īpatnība ir tā, ka tas samazina starpību starp mazāk un vairāk atalgoto strādnieku un kalpotāju darba algām un tuvinā zemāk atalgoto strādnieku un kalpotāju algu vidēji un augstāk atalgoto strādnieku un kalpotāju darba algas līmenim. Diferencētā pieeja iedzīvotāju nodokļu atcelšanā radīs vēl labākus apstākļus, lai materiāli stimulētu augstāzīgu darbu sabiedrības labā.

Partija un valdība nemitīgi rūpējas par tautas labklājību. Šai gādībai padomju ļaudis atbild ar augstu darba un politisko aktivitāti.

A. Motilevs,
ekonomisko zinātņu kandidāts

«Balto torņu ēna»

Parīt — 29. maijā Krustpils kultūras nama dramatiskais kolektīvs skatītāju vērtējumā nodos Pētera Pētersona dramatisko stāstu 4 ainās «Balto torņu ēna».

Šī ir viena no labākajām latviešu padomju oriģināllugām, kas uzrakstītas pēdējā laikā. Pēteris Pētersons, pats būdams režisors un labi pazīdams dramaturģijas likumus, pratis izveidot spraigu stāstu par šodienu. Luga ir ļoti aktuāla un sevišķi liela nozīme viņai ir šeit — Krustpilī, uz Latgales sliekšņa. Krustpils kultūras nama dramatisks kolektīvs, saprazdams šī darba lielo nozīmi, iestudējumam pielicis daudz pūļu un veltījis «Balto torņu ēnu» Padomju Latvijas 20. gadadienai.

Izrādē piedalās: Valija Ābolkalne, Inta Bikovska, Valentīna Dāge, Velta Saulīte, Viktorija Voiskoviča, Erna Pulcēna, Velta Puriņa, Jānis Vuškāns un Pēteris Reiters. Jaunas dekorācijas gatavo Jānis Valainis. Cerēsim, ka skatītāji pienācīgi novērtēs Krustpils pašdarbnieku lielās pūles un jo kupaļ skaitā apmeklēs šo izrādi.

L. Liepa,
režisors

Lietišķās un tēlotājas mākslas izstādē

Koncertos mūs bieži iepriecina pašdarbības koru, deju kolektīvu, dramatisko pulciņu, orķestru sniegums, bet ir kāda pašdarbības nozare, kuru redzam retāk. Tā ir lietiskā un tēlotāja māksla. Gatavojoties Dziesmu svētkiem, rajona pašdarbnieki darinājuši daudz krāšņu lietiskās un tēlotājas mākslas izstrādājumu.

Labākos darbus nesen vērtēja republikas speciālistu komisija, kurā sešiem mūsu rajona lietiskās mākslas pašdarbniekiem piešķīra Tautas daiļamatniecības meistara goda nosaukumu. Daudzi izstādē būs priecājušies par kokgriezēja b. Ozola skaistajiem šķīvjiem, svečturiem, par audējas b. Striķes košajām prievītēm, keramiķa b. Kaļvas vāzēm, svečturiem, traukiem un par audējas b. Lapsiņas paklājiem un segām. Viņi tāpat kokgriezējs b. Niedra un rokdarbiece b. Ozoliņa pelnīti ieguvuši goda nosaukumu.

Rajona lietiskās un tēlotājas mākslas pašdarbnieku veidojumi eksponēti izstādē rajona bibliotēkas lasītavā. Plaši stendi ir b. Ozolam, Lapsiņai un Striķei. Kokgriezējs b. Niedra izstādījis vairākas kokles, bet kokgriezējs b. Czols — arī dzintara izstrādājumus.

Izstādē ar ainavām un portre-

tiem piedalās arī vairāki pašdarbnieki — gleznotāji. Pavisam izstādē pāri par 300 dažādu divdesmit autoru darbu. Darbus, kurus to autori vēlēšies pārdot, apmeklētāji vēlāk varēs iegādāties.

Ir pamats cerēt, ka izstāde radīs dzīvu atbalstu mūsu rajona ļaudžu vidū un rosinās pašdarbniekus jaunām iecerēm un darbiem.

L. Kalniers,
rajona kultūras nodaļas inspektors

MUMS RAKSTA

Vienmēr glītu noformējumu

Ziedu mēnesis maijs tuvojas noslēgumam, bet virs patērētāju biedrību savienības veikaliem Krustpilī vēl šodien var redzēt izbalējušos l. Maija lozungus. Vai nebija laiks tos jau nomainīt?

Gatavojoties Padomju Latvijas 20. gadadienai, iestāžu un uzņēmumu vadītājiem jāraugās, lai savas darba vietas būtu vienmēr glīti noformētas.

B. Zaļums

Plaviņu pienotava neapmierina iedzīvotāju prasības

Plaviņu pilsētas veikalos ievērojami samazināties piena produktu sortiments. Ja pagājušajā gadā jebkurā laikā veikalos varējām iegādāties pienu, krējumu, biezpienu un kefiru, tad pašreiz biezpienu un kefiru pārdošanā neredzam. Noteiktais piena produktu patēriņš pilsētas iedzīvotājiem nav liels, bet arī to pašu nevaram saņemt no Plaviņu pienotavas. Šo preču pārdošana citādi noorganizēta Krustpilī. Krustpils pienotava savas pilsētas veikaliem

piena produktus piegādā daudz labāk un pilnīgāk.

Savas pamatotās prasības mēs izvirzījām arī Plaviņu patērētāju biedrības priekšsēdētājam b. Sevelim. Viņš vēl nepietiekami enerģiski rūpējas par patērētāju prasību apmierināšanu. Pilsētas iedzīvotāji gaida, lai jo drīzāk mūsu pārtikas veikalos būtu plašs piena produktu sortiments.

K. Arhangeljskis,
Plaviņu pilsētas padomes deputāts, tirdzniecības komisijas loceklis

Tavam grāmatu plauktam

No ļoti daudzām jaunajām grāmatām, ko Latvijas Valsts izdevniecība pēdējā laikā laidusi klajā, ļūs var ieinteresēt «Moldāviešu stāsti». Šis stāstu krājums iepazīstina lasītājus ar moldāviešu prozu. Tajā ietilpst trīsdesmit divi darbi, ko sacerējuši divdesmit rakstnieki laikā no 19. gadsimta trīsdesmitajiem gadiem līdz mūsdienām. Moldāviešu dailiteratūras izveidošanā vislielākie nopelni ir trim 19. gadsimta rakstniekiem K. Negruci, V. Aleksandri un J. Krjangem. K. Negruci jaunības gados sadraudzējies ar A. Puškinu. Šai draudzībai bija liela ietekme rakstnieka personības izaugsmē. Ikviens, šķiet, ar interesi izlasīs krājumā ievietoto septiņo vēstuli, kurā par šo draudzību pastāstīs. Liekas, A. Puškina ietekmē autors pievērsies arī vēstures tematiem. Speciālajā novelē «Aleksandru Lepušpanu» spilgtās krāsās attēlots Moldāvijas valdonis tirāns, kas balstās uz turku varu. Realistisko stāstu «Zoja» un «Jašanas sacīkstes» pamatā ir mīlestības motīvi. Humoristiskajai pasakai «Toderike» ir antirelīģisks raksturs, un par to rakstnieks ticis izsūtīts trimdā.

«Guldena dzīves stāstā» V. Aleksandri simpātijas pieder verdzinātās čigānu tautas jauniešiem. Spēcīgo un savilņojšo tēlojumu par viņu mīlestību un tragisko likteni moldāviešu kritiķis V. Korobans salīdzina ar lappusēm no H. Bičeres — Stou romāna «Krustēva Toma būda». Autobiogrāfiskajā stāstā «Vasile Porožans» autors apliecina dziļas draudzības jūtas pret bērības rotaļu biedru čigānu Vasili.

Redzamu vietu moldāviešu dailprozas attīstībā ieņem Jons Krjangs, kas cēlies no zemnieku vidus. Rakstnieka stils ir vienkāršs, tuvs folkloras un dzīvajai zemnieku sarunu valodai, bagāts spilgtiem, trāpīgiem salīdzinājumiem, metaforām, ar humoriski satirisku nokrāsu.

Cerēsim, ka izlase dos lasītājiem iespēju gūt konkrētu iespaidu par moldāviešu literatūras un dzīves īpatnībām. Un mēs labāk pazīsim tautu, kas draudzīgā kopsolī ar citām padomju tautām traucas pretim nākotnei.

M. Pupiņa,

Plaviņu grāmatnīcas pārdevēja

SPORTS

Skolas meistarsacīkstes vieglatlētikā

Trīs dienas Plaviņās risinājās I. vidusskolas meistarsacīkstes vieglatlētikā. Sacensības piedalījās 130 dalībnieki. Labākie panākumi bija 10.-a klases fizikultūriešiem. Tā Sālvija Bergmane izcīnīja pirmās vietas 100 m skrējienā — 13,9 sek., lodes grūšanā — 9,31 m, tāllēkšanā — 4,78 m un augstlēkšanā dalīja pirmo un otro vietu ar R. Loginu, abām rezultāts 1,30 m. Šīs klases skolniece Gaida Rudite guva uzvaru 400 m skrējienā — 1:13,6 un 80 m barjerskrējienā ar laiku 16,2. Viņa palīdzēja gūt uzvaru klases komandai arī stafetes skrējienā (ar rezultātu 2:50). Šķēpu vīstālāk aizmeta A. Uskure 21,92 m (11.-b klase), 200 m skrējienā pārkāpa bija Dz. Silīna. Disku vīstālāk aizmeta R. Bieriņa — 24,54 m.

Arī jauniešu grupā V. Dudars (10.-a) guva trīs pirmās vietas: augstlēkšanā — 1,55 m, šķēpa mešanā — 42,88 m, tāllēkšanā — 5,50 m. 100 m skrējienā pirmais bija J. Brikmāns 12,4 sek., 400 m — pirmā vietā J. Priecums 58,0 sek., 800 m skrējienā — I. Aperāns 2:16,0, 2 kg disku J. Capāns aizmeta 28,01 m, bet 1,5 kg Kalējs — 24,30 m, 6 kg lodi A. Ziemāns aizgrūda 10,96 m, veseri J. Pla-

viņš aizmeta 32,07 m (5 kg), 110 m barjerskrējienā I. vietā I. Dambis 19,3 sekundes. 5 km visātrāk nosoloja J. Capāns 27:51, bet 2 km L. Frejs 10:00. Kombinētajā stafetē uzvarēja 10.-a klase ar rezultātu 3:53,4.

J. Dārzājs

Redaktore: Z. Tiliņa

Alida Jāņa m. Rumjanceva, dzim. 1934. g. dzīv. Krustpilī, Rīgas ielā 111-a, ierosinājis laulības šķiršanu pret savu vīru Ivanu Makara d. Rumjancevu, dzim. 1932. g. dzīv. Krustpilī, Rīgas ielā 111-a.

Lietu izskatīs Krustpils rajona tautas tiesa.

Stanislavs Ādolfā d. Zaikovskis, dzim. 1929. g. dzīv. Līvānos, Zaļā ielā Nr. 10, ierosinājis laulības šķiršanu pret savu sievu Vinetu Jāņa m. Zaikovski, dzim. 1938. g. dzīv. Līvānos, Rīgas ielā Nr. 228.

Lietu izskatīs Krustpils rajona tautas tiesa.

Laikraksts iznāk trešdienās, piektdienās un svētdienās. Redakcija Krustpilī, Rīgas ielā 142. Tālrunis: redaktorei — 142, redakcijai — 141.

Газета «Дзиркстеле» — орган Крустпиллского районного комитета КП Латвии и Крустпиллского районного Совета депутатов трудящихся, на латышском языке, Крустпилл, Латвийская ССР

Iespaists poligrāfiskās rūpniecības pārvaldes 15. tipogrāfijā Jēkabpilī, Brīvības ielā 212

T. 5000Pas. 718